

แนวทางการบริหารจัดการคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏ สู่การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

Guidelines for Management of Faculty of Industrial Technology, Rajabhat University to be Public Autonomous Universities.

ทองแท่ง ทองลิ้ม*

Tongtang Tonglim

ทองประวิตร จำปาเงิน**

Thongpravit Champangern

ปรัชญนันท์ นิลสุข ***

Prachyaunn Nilsook

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบแนวทางการบริหารจัดการคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏสู่การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยมาจากการเลือกแบบเจาะจงจำนวน 42 คน เป็นผู้บริหารคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 21 คน กับผู้บริหารคณะวิศวกรรม และคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐจำนวน 21 คน ได้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ เป็นข้อคำถามที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 รอบ ด้วยเทคนิคเดลฟาย นำไปสอบถามกลุ่มตัวอย่างเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นโดยรวมและรายด้านโดยใช้สถิติ t-test ผลการวิจัยพบว่า

ความคิดเห็นเกี่ยวกับ การบริหารจัดการคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสู่การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ โดยรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยความคิดเห็นผู้บริหารคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 กับผู้บริหารคณะวิศวกรรม และคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 และความคิดของผู้บริหารทั้งสองกลุ่มไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ : การบริหารจัดการ / คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม / มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

* นักศึกษาปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเทคโนโลยี คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

** อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาการจัดการเทคโนโลยี คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

*** อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

Abstract

The propose of the research was to study guidelines for management of faculty of industrial Technology, Rajabhat University to be Public Autonomous Universities. The samples consisted of 42 people selected by purposive sampling. They were 21 executives of Faculty of Industrial Technology and 21 executives of Faculty of Engineer and Faculty of Technology Education. The research instrument was a five-rating scale questionnaire. The questions in the questionnaire were obtained from experts' responses, in the questionnaire three times. By experts to develop the data of Delphi Technique. The t-test used to compare mean as a whole and as an individual aspect. The results of this research were as follows:

The mean score opinions toward the administration of Faculty of Industrial Technology of Rajabhat University to be a public autonomous university as a whole was 4.17. The mean scores of opinions as an individual aspect were high. The mean score of opinions of administrators of Faculty of Industrial Technology of Rajabhat University was 3.95. The mean score of opinions of administrator of Faculty of Engineering and Faculty of Industrial Education of public autonomous universities was 4.37. The opinions of the administrators in the two groups were not statistically different at the .01 level.

Keywords: Management / Faculty of Industrial Technology / Public Autonomous Universities.

บทนำ

บทความเรื่อง แนวทางการบริหารจัดการคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏผู้การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐครั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยเรื่องการบริหารจัดการคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏผู้การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันการศึกษา มีวัตถุประสงค์ในการให้การศึกษ ส่งเสริมวิชาการ

และวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน วิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และสืบสานโครงการพระราชดำริ (วิจิตร ศรีสอาน, 2540: 15) และมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะในด้านการผลิตบัณฑิต การพัฒนากำลังคนระดับกลางและระดับสูง เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาประเทศอย่างมีคุณภาพ (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2541: 8) การที่จะให้บรรลุจุดมุ่งหมายได้ มหาวิทยาลัยต้องมีความ

ปีที่ 4 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม – ธันวาคม 2555)

ทองแท่ง ทองลิ่ม – ทองประวิตร จำปาเงิน – รัชชุนันท์ นิลสุข

พร้อมในทุกๆด้าน การดำเนินงานต้องยึดหลักการสำคัญ คือความเป็นอิสระในการดำเนินงาน (Autonomy) และเสรีภาพทางวิชาการ (Academic Freedom) จึงจะสามารถบริหารมหาวิทยาลัยให้ปฏิบัติภารกิจไปสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการได้ ปราศจากการควบคุมหรือแทรกแซงจากภายนอก มีอำนาจตัดสินใจสิ้นสุดในระดับมหาวิทยาลัยมากที่สุด ในลักษณะการปกครองตนเอง (Self-Government) ได้แก่ การกำหนดและควบคุมมาตรฐานการศึกษา การคัดเลือกผู้เข้าศึกษา การบริหารการเงิน การบริหารบุคลากร เป็นต้น (วิจิตรศรีสอ้าน, 2541: 32) เพื่อให้มหาวิทยาลัยสามารถดำเนินภารกิจได้เต็มที่และตอบสนองความต้องการของสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ การบริหารมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐที่มีประสิทธิภาพ ทุกมหาวิทยาลัยจะต้องคำนึงถึงคุณภาพของการศึกษาโดยมีหลักการ 4 ประการคือ 1) มีการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ 2) สามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพทัดเทียมกับนานาชาติประเทศ 3) มีความรับผิดชอบในการบริหารงาน และ 4) มีระบบการปกครองที่ดีในการบริหารจัดการสถาบัน อุดมศึกษาในกำกับของรัฐ ดังนั้นการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐจึงเป็นวิธีการหนึ่งที่ทำให้มหาวิทยาลัยสามารถดำเนินการบริหารมหาวิทยาลัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ อำนาวยุทธประโยชน์ให้แก่บุคลากรของมหาวิทยาลัยรวมทั้งอำนาวยุทธประโยชน์แก่นิสิต นักศึกษา ประชาชน และประเทศชาติโดยรวมมากขึ้น สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลในการส่งเสริมและสนับสนุนการปรับ

องค์กรภาครัฐให้มีประสิทธิภาพ ภายใต้ข้อเสนอโครงการเงินกู้เพื่อปรับโครงสร้างทางสังคมของธนาคารพัฒนาเอเชีย (Asia Development Bank) ที่กำหนดให้มหาวิทยาลัยของรัฐทุกแห่งต้องมีระบบการบริหารจัดการที่เป็นอิสระคล่องตัวภายในปี พ.ศ.2545 และสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 36 ที่ระบุให้สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญาเป็นนิติบุคคลสามารถพัฒนาระบบบริหารและการจัดการที่เป็นของตนเอง มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการและอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสภาสถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษา

ดังนั้นปัญหาการปรับตัวและเตรียมพร้อมเพื่อรับการเปลี่ยนแปลงจึงเป็นปัญหาที่ท้าทายวงการอุดมศึกษาของโลก อนาคตซึ่งเต็มไปด้วยการเปลี่ยนแปลง มหาวิทยาลัยไม่เพียงแต่จะต้องปรับตนเองให้ทันกับความก้าวหน้าทางวิชาการซึ่งเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วเท่านั้น แต่จะต้องถึงขั้นที่สามารถหาผลประโยชน์เชิงพาณิชย์จากการค้ากับนานาชาติประเทศที่มีการแข่งขันสูงได้ด้วย (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2541: 34)

รัฐบาลได้ปรับสถาบันการศึกษาทุกแห่งทั้งภาครัฐและเอกชนที่จัดการศึกษาตั้งแต่ระดับปริญญาตรีรวมเข้าด้วยกัน โดยจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเป็นหน่วยงานกำกับดูแลคุณภาพการศึกษาของประเทศ ซึ่งทำให้สถาบันราชภัฏ จำนวน 40 แห่ง ซึ่งเป็นสถานศึกษาที่กระจายอยู่ทั่วประเทศ ปรับเปลี่ยน

ปีที่ 4 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม – ธันวาคม 2555)

ทองแท่ง ทองลั้ม – ทองประวีตร จำปาเงิน – ปรัชญนันท์ นิลสุข

เป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏ ในปี พ.ศ.2547 โดยมีสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำกับดูแล จากการศึกษาที่พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยในระบบราชการไม่ก่อให้เกิดความคล่องตัวและความรวดเร็วในการบริหารจัดการ มหาวิทยาลัยเจริญก้าวหน้าโดยไร้ทิศทาง การแบ่งส่วนราชการมากเกินไป และโครงสร้างการบริหารที่ขาดความเป็นชุมชนวิชาการ ปัญหาเหล่านี้ได้สะสมเป็นเวลานาน จึงก่อให้เกิดภาวะวิกฤตทางการอุดมศึกษาขึ้น ดังที่ เกษม สุวรรณกุล (2541: 10) กล่าวว่า ความพยายามในการนามหาวิทยาลัยออกนอกระบบยังคงดำเนินต่อไป โดยข้ออ้างที่ว่าการศึกษาของมหาวิทยาลัยยังอยู่ในระบบราชการและอยู่ภายใต้กฎหมายระเบียบต่างๆ ของหน่วยราชการอยู่เช่นเดิม ทำให้ขาดความคล่องตัวในการดำเนินงาน ดังนั้น กลุ่มผู้ผลักดันให้ออกนอกระบบจึงได้ดำเนินใน 2 รูปแบบ คือ การผลักดันกฎหมายมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ และการจัดตั้งมหาวิทยาลัยใหม่ให้มีการบริหารแบบนอกระบบราชการ

คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมเป็นคณะที่ผลิตบุคลากรสนองต่อความต้องการในการพัฒนาประเทศ โดยมหาวิทยาลัยราชภัฏได้จัดการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์ประยุกต์ โดยเฉพาะด้านเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มีการบริหารจัดการหลักสูตรด้านเทคโนโลยีอุตสาหกรรมอย่างต่อเนื่อง การวางแผนอนาคตมีความจำเป็นต่อการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีอุตสาหกรรม แต่การบริหารของมหาวิทยาลัยราชภัฏยังยึดติดกับกฎระเบียบ การบริหารไม่คล่องตัว ซึ่งการปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการให้เป็นมหาวิทยาลัย

ในกำกับของรัฐจึงเป็นแนวทางที่จะพัฒนาไปสู่การแข่งขันได้

จากความเป็นมาดังกล่าวจึงควรที่จะปรับเปลี่ยนการบริหารให้เกิดประสิทธิภาพ โดยการเปลี่ยนรูปแบบการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยราชภัฏให้เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ แต่การที่จะออกนอกระบบทั้งองค์กรได้นั้นขึ้นอยู่กับความพร้อมของแต่ละมหาวิทยาลัย ความเป็นไปได้ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ คือการออกนอกระบบเป็นบางคณะหรือบางหน่วยงานที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ที่มีความพร้อมเป็นการนำร่อง ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อเป็นแนวทางการบริหารจัดการคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ผู้การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ตามศักยภาพและความพร้อมของมหาวิทยาลัย

วัตถุประสงค์

เพื่อเปรียบเทียบแนวทางการบริหารจัดการคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏผู้การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

วิธีการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ กับความคิดเห็นของผู้บริหารคณะวิศวกรรม และ

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ของมหาวิทยาลัย
ในกำกับของรัฐ เกี่ยวกับแนวทางการบริหาร
จัดการคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมของ
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีเป็นมหาวิทยาลัยใน
กำกับของรัฐ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 42
คน คือ ผู้บริหารซึ่งเลือกดำรงตำแหน่งเป็น
คณบดี และรองคณบดี คณะเทคโนโลยี
อุตสาหกรรม ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน
21 คน กับผู้บริหารซึ่งดำรงตำแหน่งเป็นคณบดี
และรองคณบดี คณะวิศวกรรม และคณะ
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม ของมหาวิทยาลัยใน
กำกับของรัฐ จำนวน 21 คน เป็นการสุ่มตัวอย่าง
แบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบ
ถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการ
คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมของมหาวิทยาลัย
ราชภัฏสุราษฎร์ธานีเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ
แบ่งเป็น 2 ขั้นตอน คือ

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้จากการ
ตอบแบบสอบถามของผู้เชี่ยวชาญจำนวน
3 รอบ โดยใช้เทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique)
ซึ่งมีวิธีการสร้างเครื่องมือดังนี้

1.1 รอบที่ 1 เป็นแบบสอบถามปลาย
เปิด (Open Ended Question) เรื่องการบริหาร
จัดการคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมของ
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีเป็นมหาวิทยาลัย
ในกำกับของรัฐ มีลำดับขั้นการสร้างแบบ
สอบถามคือ

1.1.1 วิเคราะห์เอกสารและ
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สร้างแบบสอบถามแบบ
ปลายเปิด (Open Ended Question)

1.1.2 นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษา
เพื่อปรับปรุงแก้ไขให้เป็นแบบสอบถามฉบับ
สมบูรณ์แล้วนำไปสอบถาม

1.2 รอบที่ 2 นำแบบสอบถามใน
รอบที่ 1 มาสังเคราะห์และรวบรวมความคิดเห็น
ของผู้เชี่ยวชาญแล้วสร้างเป็นแบบสอบถามแบบ
ประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale) เพื่อนำไป
สอบถามผู้เชี่ยวชาญในรอบที่ 2

1.3 รอบที่ 3 นำคำตอบของผู้เชี่ยวชาญ
ที่ได้จากการตอบแบบสอบถามในรอบที่ 2 มา
หาค่ามัธยฐาน (Median) และค่าพิสัยระหว่าง
ควอไทล์ (Interquartile Range) และจัดทำแบบ
สอบถามในรอบที่ 3 โดยมีข้อความเหมือนกับ
แบบสอบถามในรอบที่ 2 แต่ผู้วิจัยได้เพิ่มการ
แสดงค่าความสอดคล้องของคำตอบ และ
ตำแหน่งคำตอบของผู้เชี่ยวชาญที่ตอบในรอบที่
2 เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญได้ทราบ และพิจารณา
คำตอบของตนเองซ้ำอีกครั้ง

2. นำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมา
สร้างเป็นเครื่องมือ เป็นแบบสอบถามประมาณ
ค่า 5 ระดับ

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลความคิดเห็น
ของผู้เชี่ยวชาญ มีขั้นตอนดังนี้

1.1 ผู้วิจัยยื่นขอหนังสือจากบัณฑิต
ศึกษาคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัย

ราชภัฏเพชรบุรี ขอความร่วมมือเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล

1.2 รอบที่ 1 ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตศึกษา คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ขอความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญในการตอบแบบสอบถาม 3 รอบ และได้ส่งแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในรอบที่ 1 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open Ended Question) เรื่องการบริหารจัดการคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏสู่การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ให้ผู้เชี่ยวชาญ แสดงความคิดเห็นของตนเองอย่างอิสระ

1.3 รอบที่ 2 ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามในรอบที่ 1 มาสังเคราะห์และรวบรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ และสร้างเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale) โดยคงเนื้อหาเดิมมากที่สุด และตัดประเด็นความคิดซ้ำซ้อนออกไป จากนั้นจึงส่งแบบสอบถามรอบที่ 2 ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจัดลำดับความเป็นไปได้ และความเห็นด้วยกับคำถาม

1.4 รอบที่ 3 ผู้วิจัยได้นำคำตอบของผู้เชี่ยวชาญที่ได้จากในรอบที่ 2 มาหาค่ามัธยฐาน (Median) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) และจัดทำแบบสอบถามในรอบที่ 3 โดยมีข้อความเหมือนกับแบบสอบถามในรอบที่ 2 แต่ผู้วิจัยได้เพิ่มการแสดงความสอดคล้องของคำตอบ และตำแหน่งคำตอบของผู้เชี่ยวชาญที่ตอบในรอบที่ 2 เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญได้ทราบ และพิจารณาคำตอบของตนเองอีกครั้ง และผู้เชี่ยวชาญสามารถปรับความคิดเห็นของตนเอง หรือยืนยันในคำตอบของตนเองได้ หากความคิดเห็นยังไม่

ตรงกับความคิดเห็นของกลุ่ม ให้แสดงผลประกอบ และถ้าไม่มีเหตุผลประกอบแสดงว่ายอมรับความคิดเห็นของกลุ่ม

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามของผู้บริหารคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏ กับความคิดเห็นของผู้บริหารคณะวิศวกรรม และคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ เกี่ยวกับการเปรียบเทียบแนวทางการบริหารจัดการคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏสู่การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

2.1 ผู้วิจัยยื่นขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูล

2.2 นำแบบสอบถามไปสอบถามผู้บริหารคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

2.3 นำแบบสอบถามไปสอบถามผู้บริหารคณะวิศวกรรม และคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

2.4 เปรียบเทียบการบริหารจัดการคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏสู่การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ระหว่างความคิดเห็นของผู้บริหารคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏ กับผู้บริหารคณะวิศวกรรม และคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้เทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique)

2. การวิเคราะห์ความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏ กับความคิดเห็นของผู้บริหารคณะวิศวกรรมศาสตร์อุตสาหกรรมของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐเกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏผู้การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3. การวิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏ กับความคิดเห็นของผู้บริหารคณะวิศวกรรมศาสตร์อุตสาหกรรมของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ เกี่ยวกับการบริหารจัดการคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏผู้การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ โดยวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ สถิติ t-test เปรียบเทียบโดยรวมและรายด้าน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. เปรียบเทียบความคิดเห็นโดยใช้สถิติ t-test

ผลการศึกษา

ผลการวิจัย แนวทางการบริหารจัดการคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏผู้การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐมีดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์โดยใช้เทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) จำนวน 3 รอบ พบว่า การบริหารจัดการคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏผู้การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ มีทั้งหมด 4 ด้าน จำนวน 61 ข้อ คือ

1.1 ด้านการบริหารงานทั่วไป มีข้อคำถามของการบริหารจัดการคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏผู้การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ จำนวน 11 ข้อ

1.2 ด้านการบริหารงานบุคคล มีข้อคำถามของการบริหารจัดการคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏผู้การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ จำนวน 16 ข้อ

1.3 ด้านการบริหารวิชาการ มีข้อคำถามของการบริหารจัดการคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏผู้การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ จำนวน 15 ข้อ

1.4 ด้านการบริหารงานการเงินและทรัพย์สิน มีข้อคำถามของการบริหารจัดการคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏผู้การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ จำนวน 19 ข้อ

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏผู้การเป็นมหาวิทยาลัย

ในกำกับของรัฐ ระหว่างผู้บริหารคณะเทคโนโลยี
อุตสาหกรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏ และผู้บริหาร
คณะวิศวกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ โดยภาพรวม
สรุปผลได้ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ความคิดเห็นของผู้บริหารคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ กับผู้บริหาร
คณะวิศวกรรม และคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ โดยรวม

ข้อ	การบริหารจัดการคณะเทคโนโลยี อุตสาหกรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏ	ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารคณะ \bar{X}
1	การบริหารงานทั่วไป	4.11
2	การบริหารงานบุคคล	4.28
3	การบริหารวิชาการ	4.15
4	การบริหารงานการเงินและทรัพย์สิน	4.12
	รวม (เฉลี่ย)	4.17

จากตารางที่ 1 พบว่าความคิดเห็นโดยรวม
ทั้ง 4 ด้าน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 เมื่อพิจารณาเป็น
รายด้านจากมากไปหาน้อย การบริหาร

จัดการคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ของ
มหาวิทยาลัยราชภัฏด้านการบริหารงานบุคคล
ระดับความคิดเห็นมากที่สุด

ตารางที่ 2 ตารางเปรียบเทียบความคิดเห็นการบริหารจัดการคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมของ
มหาวิทยาลัยราชภัฏสู่การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

ข้อ	การบริหารจัดการ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ	ผู้บริหารคณะ ของมหาวิทยาลัย ราชภัฏ \bar{X}	ผู้บริหารคณะ ของมหาวิทยาลัย ในกำกับของ รัฐ \bar{X}	ผลการ เปรียบเทียบ
1	การบริหารงานทั่วไป	3.96	4.25	มาก
2	การบริหารงานบุคคล	4.11	4.44	มาก
3	การบริหารวิชาการ	3.94	4.36	มาก
4	การบริหารงานการเงินและทรัพย์สิน	3.80	4.43	มาก
	รวม (เฉลี่ย)	3.95	4.37	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่าความคิดเห็นของผู้บริหารคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ กับผู้บริหารคณะวิศวกรรม และคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกด้าน

ตารางที่ 3 ตารางการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏสู่การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

ความคิดเห็นของ	\bar{X}	S.D.	\bar{X} ของ ผลต่าง	S.D. ค่าเฉลี่ย ผลต่าง	t	Df	Sig 1 tailed
ผู้บริหารคณะเทคโนโลยี อุตสาหกรรม	3.95	0.127	0.42	0.152	5.503**	3	0.006
ผู้บริหารคณะวิศวกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	4.37	0.088					

จากตารางที่ 3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏสู่การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ระหว่างผู้บริหารคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ กับผู้บริหารคณะวิศวกรรม และคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐพบว่า ความคิดเห็นผู้บริหารคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 และผู้บริหารคณะวิศวกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 ความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ กับผู้บริหาร คณะวิศวกรรม และคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ของมหาวิทยาลัยใน

กำกับของรัฐ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สรุปผลการศึกษาและอภิปราย

การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏสู่การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐระหว่างความคิดเห็น ของผู้บริหาร คณะ เทคโนโลยี อุตสาหกรรม ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ กับผู้บริหารคณะวิศวกรรม และคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ทั้ง 4 ด้าน พบว่า มีความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกัน ระดับความคิดเห็นโดยรวมทุกด้านมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน จากมากไปหาน้อยการบริหารจัดการคณะ

ปีที่ 4 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม – ธันวาคม 2555)

เทคโนโลยีอุตสาหกรรม ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ด้านการบริหารงานบุคคลระดับความคิดเห็นมากที่สุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกด้านความคิดเห็นของผู้บริหาร คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 ผู้บริหาร คณะวิศวกรรม และ คณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรม ของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 ซึ่งทำให้ความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ กับความคิดเห็นของผู้บริหารคณะวิศวกรรม และคณะ ครุศาสตร์ อุตสาหกรรม ของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษามาณพ สมนึก (2543: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการเปลี่ยนแปลงของมหาวิทยาลัยบูรพาไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ การศึกษา นี้มุ่งเน้นความคิดเห็นของข้าราชการ มหาวิทยาลัยบูรพาในการเปลี่ยนแปลงสู่ สถานะมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐบาล เปรียบเทียบความคิดเห็นของข้าราชการ มหาวิทยาลัยบูรพา ระหว่างข้าราชการที่มีวุฒิ การศึกษา อาวุธราชการ ประเภทราชการ กลุ่ม สาขาวิชาของข้าราชการและสถานะการดำรง ตำแหน่ง ศึกษาจากข้าราชการมหาวิทยาลัย บูรพา 267 คน โดยใช้แบบสอบถาม ผลการวิจัย

ทองแท่ง ทองลิ่ม – ทองประวิตร จำปาเงิน – ปรัชญนันท์ นิลสุข พบว่า ข้าราชการมหาวิทยาลัยบูรพาเห็นด้วย ในการดำเนินการเปลี่ยนแปลงไปสู่การเป็น มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ในด้านการ บริหารงานบุคคล การบริหารการเงินและ ทรัพย์สิน ด้านการบริหารวิชาการ ด้านการ บริหารงานทั่วไป นอกจากนี้ วนิดา ธนรัตนานนท์ (2541: บทคัดย่อ) ยังได้ศึกษาความคิดเห็นของ อาจารย์เพื่อการเปลี่ยนแปลงไปสู่การเป็น มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ เพื่อศึกษาความ คิดเห็นของอาจารย์ในการบริหารเพื่อ เปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์ใน มหาวิทยาลัยของรัฐ ทั้งส่วนกลางและภูมิภาค ในการบริหารมหาวิทยาลัยเมื่อเปลี่ยนแปลงสู่ มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐบาล ศึกษาจาก อาจารย์ 470 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็น เครื่องมือในการวิจัย พบว่า มหาวิทยาลัยของรัฐ มีการบริหารเพื่อการเปลี่ยนแปลงไปสู่การเป็น มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐบาล ในด้านการ แสดงเหตุผลต่อการเปลี่ยนแปลง ด้านการให้ โอกาสผู้เกี่ยวข้องเข้าร่วมกระบวนการ เปลี่ยนแปลง ด้านการใช้อำนาจเพื่อก่อให้เกิด ความเปลี่ยนแปลง และโดยภาพรวมมีการ ดำเนินงานในระดับน้อยทั้งหมดส่วนการ บริหารเพื่อการเปลี่ยนแปลง โดยภาพรวม มหาวิทยาลัยในส่วนกลางมีการดำเนินงาน มากกว่ามหาวิทยาลัยในส่วนภูมิภาค มีเพียง ด้านการให้ โอกาสผู้ที่เกี่ยวข้องเข้าร่วม กระบวนการเปลี่ยนแปลงเท่านั้นที่ไม่แตกต่าง

เอกสารอ้างอิง

- เกษม สุวรรณกุล. (2541). **มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ**. ชลบุรี: กองบริการการศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2541). **มหาวิทยาลัยที่ทางแยก: จุดประกายวิสัยทัศน์อุดมศึกษาไทยในอนาคต**. กรุงเทพฯ : ซักเซสมิเดีย.
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. (2542, 14 สิงหาคม). **ราชกิจจานุเบกษา**. เล่ม 11
- มานพ สมนึก. (2543). **การศึกษาการเปลี่ยนแปลงของมหาวิทยาลัยบูรพาไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ**. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วนิดา ชนรัตนานนท์. (2541). **การศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์เพื่อการเปลี่ยนแปลงไปสู่การเป็นวิทยาลัยในกำกับของรัฐ**. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วิจิตร ศรีสอ้าน. (2540). **แนวปฏิบัติในการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ**. กรุงเทพมหานคร: ทบวงมหาวิทยาลัย.
- . (2541, มิถุนายน). **แนวคิดและแนวปฏิบัติมหาวิทยาลัยในกำกับรัฐ**, สารสภาอาจารย์มหาวิทยาลัยแม่โจ้. 1(9): 11-13.
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2541). **ทิศทางมหาวิทยาลัยในอนาคต, ใน เอกสารประชุมวิชาการเรื่องการออกนอกระบบตีจริงหรือ? (เอกสารหมายเลข 9)**. เชียงใหม่: ม.ป.พ., อัดสำเนา.
- Ferguson, George A. (1981). **Statistical Analysis in Psychology & Education**. 5 ed. New York : McGraw-Hill.